

HASŁO NARODOWE

Wychodzi w niedzielę rano.

ROK III.

Kraków, dnia 23 stycznia 1927.

Nr. 4

Adres Redakcji i Administracji : Kraków, pl. Matejki 7. I piętro na prawo.

Trujące ziele.

Jak trujące ziele żydowskie zachwaszcza wieś polską. — Księża i nauczycielstwo do czynu.

W noworocznym numerze „Hasła Narodowego” wskazywaliśmy na fakt grążący nam ofenzywy żydowskiej na wieś polską, żydostwo bowiem w Polsce po opanowaniu miast i miasteczek sięgać zamierza do nowych źródeł dla swego wzbogacenia się, a źródło takie znaleźć może tylko na wsi polskiej. W bieżącym roku społeczeństwo polskie musi też zwrócić baczniejszą uwagę na wieś polską, aby nie tylko nie dopuścić do osiedlania się nowych rodzin żydowskich na wsi, ale i w miarę sił i możliwości wyrugować tych żydów ze wsi, którzy już to jako karczmarze, już to jako arendarze i dzierżawcy wiejscy, zachwaszczają zdrowy organizm ludu polskiego.

Artykuł nasz noworoczny wzbudził też echo pomiędzy naszymi czytelnikami, oto bowiem jeden z nich, kryjący się pod szybką Em. Jot. Em. mieszkaniec wsi polskiej przesyła nam artykuł który nieomal w całości poniżej przytaczamy. Niewątpimy, iż kwestja odżydzenia ws polskiej znajdzie żywy oddźwięk wśród licznej rzeszy wszystkich naszych Czytelników i że niejednen z nich nadeśle nam również swoje uwagi i spostrzeżenia w tej kwestji, które też chętnie przedrukujemy.

R. Em. Jot Em. pisze :

Rabini żydowscy uczą swoje owieczki, że jakoby Bóg dał żydom panowanie nad całą ziemią i całym światem a szczególnie dał im panowanie nad gojami których żydzi za zwierzęta uważać mają, a nawet za istoty stojące niżej zwierząt.

Do powyższego zlecenia dostosowują się nasi „wybrańcy” w całej rozciągłości, zapelniając ziemię nie tylko miast i miasteczek, ale niebrakuje ich też w bardzo wielu wsiach całej Polski. Wszędzie zaś rosną i rozrastają się w liczne gromady; jako to trujące ziele szerząc w koło siebie: zepsucie, demoralizację i rozpustę.

Żaden z wiejskich żydów nie trudni się pracą na roli, gdyż jej nie posiada, lecz prowadzi swój handel wioskowy; zapalkami guzikami i innymi drobiazgami, a wreszcie skrycie wódką i papierosami. Posiadając te zakazane artykuły staje się nasz Josiek, Sruł czy Majorek wielkim „przyjacielem” i „dobrodziejem” starszych tj. gospodarzy i gospodyń, staje się on przy swym towarze bardzo cenioną postacią i dla naszej wiejskiej młodzieży. Gospodynie często kupują „nabór” coś u żyda, często wpadną kumoszki na kieliszek wódki, gospodarze, długie zimowe wieczory idą przesiedzieć u żyda, bo tam żydzisko i kieliszkiem poczęstuje i papierosa da, a wreszcie do dalszej uczt sam g ści swych zachęci.

Młodzież skrycie przed starszymi uprawia to samo, tj. papierosy kupuje i pali, gorzałkę pije a potem, przy obrachunku młodych klientów, żyd ich nie chce krzywdzić, gdyż nie tylko, że tajemnicę przed starszymi zatrzyma, ale i to ważniejsze, że wypłaty gotówką nieżąda, on woli gdy

mu Stach, czy Wojtek z pół korca zboża przyniesie za parę flaszek wódki, wiązkę słomy, siana za kilka paczek tytoniu. Starzy gospodarze też mu są dłużni, więc w dzień z workiem idzie do nich, tylko po procent od tych paru groszy, gdzie otrzymuje garstkę lnu, kwartę lub garniec maki, kaszy i wiele innych produktów.

Tak czynią mieszkańcy wiosek, mając u siebie żydów, zapytajmy się teraz co tam robią i czym są zajęte małe dzieci, ten fundament państwa naszego. Otrzymamy bardzo smutną i przykrą odpowiedź, iż na pół nagie i całkiem bose siedzą za piecem bawiąc się „gałgankami”, lub po ulicy zimą biegają z sankami, gdyż do szkoły niema ich w co ubrać i obuć. I tak schodzi zima, na wiosnę niema co ani zasiać, ani sadzić, ani co do garczka wstawić, a tymczasem nasze żydzisko furami do miasta żywność wywozi i sprzedaje, a nawet nie jednemu sąsiadowi na przednówku pożyczę. Smutne to, lecz prawdziwe, gdyż wzięte z wypadków życia codziennego.

Za tymi kwiatuškami idą obrazki bardzo przykre, bo skutki pijaństwa, które haniebnie przejawiają się wśród dziewcząt i „kawalerów” naszych, a jakie, to już łatwo każdemu się domysleć.

I tak szeregi lat trwamy w strasznym o-mamieniu, sami nie umiemy się zorientować gdzie przyczyna zlego i nikt nas o tem do tej pory w bardzo wielu miejscowościach nie pouczył i nie uświadomił, co nam czynić należy. A tymczasem nasze trujące ziele we wsi rośnie, rośnie w duży krzew coraz więcej jednostek obejmuje swą siłą, coraz więcej jednostek zatrzuwa swym sokiem trującym, coraz to liczniejsze zastępy swych przyjaciół dla siebie, jednoczy, coraz większą liczbę młodych serc i dusz deprawuje ten nikczemny chwast — żyd talmudysta.

Tymczasem lwia część inteligencji osiadłej na wsi nie zwraca na ten przykry fakt najmniejszej uwagi, nawet niejednokrotnie ci, którzy patrzą na to obojętnym okiem, z czego wywnioskować możnaby, że to ich nie obchodzi, że to do nich nie należy. Za-

gadnięci na ten temat, odpowiadają albo, że „są starzy” albo, że „to nic nie pomoże”.

Taki stan rzeczy dalej trwać nie może! Należy się z całą siłą dobrej woli zabrać do czynu, zaczynając od rugowania żydów ze wsi naszych, niech raz nareszcie wioski zostaną oczyszczone z trującego ziele, do czego w wielkiej mierze może się przyczynić nasze duchowieństwo i nauczyciele wiejscy. Więć też w imię dobra naszego i pomyślności tej sprawy, wzywam i proszę naszych księży proboszczów i całe duchowieństwo do intensywniej pracy w odżydzaniu polskiej wsi, wzywam też i zachęcam ponownie duchowieństwo, nauczycieli i wychowawców młodzieży szkolnej, do wspólnej i jednomyślnej pracy nad ratowaniem serca i duszy polskich dzieci, polskich wiosek, miast i miasteczek,

Tu nadmienić mi należy, że na te dwa odłamy narodu tj. kościół i szkołę zwrócone są miliony oczu, uszu i serc z naszych wsi zwrócone oblicza mieszkańców wiosek i przysiółków i od was to wszyscy czekają słów pouczenia i wyjaśnienia wielu, wielu ważnych zagadnień społecznych, to też pamiętać nam trzeba, że czyn wasz, z myśli waszych powstać musi!

A teraz chcę jeszcze wymienić kilkawiosek zamieszkałych przez żydów, a to w celu pobudzenia odnośnych jednostek do szybszego rozpoczęcia podanej przezemnie akcji. Na razie ograniczę się do wyliczenia parafji w okolicach Bodzentyna pod Kielcami.

I tak największą ilość żydów posiada Bodzentyn — miasteczko i parafja, drugie miejsce po tej parafji zajmuje parafja Wzdół wieś, gdzie mieszka przeszło 16 rodzin żydowskich, na trzecim planie a raczej miejscu postawię parafję Łączna, Dębno, Świętoniarz i Chybice. Pora już nadeszła, by i te parafje szczególnie wiejskie podobnie jak inne j im sąsiednie pozbyły się ze swych wiosek szkodliwych sobie współmieszkańców: Abramków, Majorków, Josków, Szlamów i t. podobnych kwiatów wybranego narodu.

Nowy człowiek w nowej Polsce.

Rozważanie na temat odczytu p. Karola Konińskiego.

Podczas gdy społeczeństwo polskie jak i cała ludzkość biedzi się nadtem, jakie jest przyszłe zadanie i tak, jak Herkules na rozstajnej drodze waha się, czy pójść drogą którą wskazuje żydówka - rozkosz, czy czy chrześcijanka - cnota, zaczynają się jednym oczy otwierać na spokojną ocenę zła i jego źródła, drudzy zaś rozmyślają nad tem, jak człowiek przyszłości wyglądać powinien, i jakie jest jego zadanie.

I tak jeden z naszych działaczy p. Koniński wygłosił w Klubie Narodowym odczyt na ten temat; w czasie którego wska-

zał nam, że w Polsce musi powstać typ nowego człowieka, t. zw. człowieka-władcy.

Treść odczytu była bardzo głęboko ujęta i trafnie przedstawiona, gdyż rzeczywiście jeżeli u nas ma być dobrze musi każda jedna trzydziestomiljonowa część naszego społeczeństwa, tj. każdy pan X, Y, czy Z. przejść regenerację duchową i przemienić się w człowieka-władcę i to władcę w pierwszej linii nad samym sobą.

Po nader interesującym odczycie odbyła się zwykła dyskusja w czasie której słyszeliśmy z jednej strony, że na typ czło-

wieka—władcy jeszcze niejako by zawczasie, gdyż on nie będzie miał nad kim wadać albowiem lud nasz jakoby stał zbyt nisko.

Później słyszeliśmy, że karność może spowodować (o ile trafnie zrozumiałem) niejako by duchowe zeszytnienie młodzieży; no a na samym ostatku usłyszeliśmy poważny głos, że pierwszym zadaniem naszym jest wejść między lud ze sztandarem bezwzględnej prawdy i uczciwości. Uwagi ks. kan. Kraupy były bardzo trafne i cenne, tylko według mojego niemiłorodajnego zdania ks. kan. Kraupa widzi terazniejszość w zbyt ciemnych kolorach.

Co się tyczy twierdzenia drugiego uczestnika zebrania, że jakoby karność nie zbyt dodatnio oddziaływała na ducha młodzieży, to życie uczy, że w tem twierdzeniu tylko do pewnego stopnia jest racja.

Pod karnością rozumiemy skoordynowanie pojęć: subordynacji, poczucia obowiązku i zmysłu porządku.

Subordynacja jest stosunkiem pałczowym karności i od pojmowania jej zależy wartość i wpływ dyscypliny na duszę ludzką.

Kulturalny człowiek pojmując ją jako szlachetne, ogólne dobro na oku mające, podporządkowanie dobrowolne własnej woli pod rygor prawa i rozkazu.

Kulturalny dowódca czy kierownik tylko w tym duchu stara się wychować kulturalnych podwładnych lub młodszych współpracowników, a niekulturalnych zaś stara się postawić na pewnym poziomie kultury, ażeby ich uczynić zdolnymi do szczytnego pojęcia obowiązku i posłuszeństwa; i karność w tym wypadku tylko dodatnio wpływa na duszę człowieka.

Niekulturalny zaś i głupi dowódca i kierownik, stara się braki własnej kultury zakryć sianiem postrachu około siebie i niepewności, i dla tego podwładni jego słuchają go nie z przekonania, lecz ze strachu przed kijem, lub przed niepewnością jutra.

I w tym wypadku dyscyplina wywiera fatalny wpływ i powoduje wypaczenia dusz.

Po omówieniu tej krytyki przejdziemy do omówienia treści odczytu.

Typ „człowieka - władcy“ został przez prelegenta p. Konńskiego bardzo trafnie ujęty i przedstawiony.

Jeżeli nie mamy zamiaru to musi powstać typ takiego człowieka jak najrychlej. W r. 1920 po podpisaniu warunków pokoju wypowiedział ówczesny Prezydent Stanów Zjednoczonych Harding, że epoka wielkich ludzi skończyła się, a nastaje epoka wielkich narodów, które to słowa tak rozumieć należy, że w narodzie, który chce być wielkim, musi przeciętna jednostka osiągnąć bardzo wysoki poziom.

O ile bowiem wielkim człowiekiem w stylu czy to Aleksandra W-go,

Napoleona i innych, czy to Platona, Kopernika, Newtona i innych może stać się tylko ulubieniec losu: geniusz lub wybitny talent, o tyle znowu wielkim człowiekiem w stylu Fabrycego, Cyncynata i t. p. może stać się każdy przeciętny człowiek; tylko potrzeba do tego pracy i wytrwałości, ażeby osiągnąć pierwszy stopień dojrzałości duchowej. Taki moment przedstawia nam Dante w swojej Boskiej Komedji (Czyściec XXVII) gdy to Wiergilusz po oczyszczeniu się Dantego z grzechu zmysłowości w ogniu czyszcowym widząc, że dalej już nie może jemu towarzyszyć, żegna go takimi słowy: „...Ogień doczesny i wieczny poznałeś synu, wstąp na ziemię jasną.

Nie czekaj mego głosu ni skinienia, Są twój dół wolny, pewny niezmażony, Głupstwem-by było nie uć w tron samienia. Ja ci udzielam mitry i korony.“

(Ta myśl jest w niemieckim tłumaczeniu B. K. jeszcze wyraziściej przedstawiona:

„Und Fehler wäre deiner Mitkür wehren, Drum sei fortan dein Bischof u. dein Fürst.“) Wiergilusz do tego miejsca będąc mistrzem i przewodnikiem Dantego w wędrówce, oddaje mu rząd świecki i duchowny nad nim samym: facio te super te regem et domum. Wiergilusz symbol rozumie ziemskiego dopełnił swej roli przywiódłszy poetę do poznania grzechu i pokuty; własna wola i ochota ma wieść go dalej ku szczęśliwości, a prawdy wyższe teologiczne oddrye mu Beatrycze.

Taki moment przełomowy przechodzi w życie każdego człowieka i taki moment duchowego upłotnienia przychodzi w życiu narodów i ludzkości, a obecnie właśnie

przechodzi go społeczeństwo polskie, którego każdy członek musi stać się sam swoim królem; lecz ażeby mógł dokonać swego szczytnego zadania musi być zarazem i swoim własnym parobkiem.

Król — duch rozkazuje, —
Sługa cięlo wykonuje.

I typ człowieka — władcy gotów.

Jeżeli jednostka przestrzegając, zasad prawa i etyki osiągnie pewien stopień samokarności wówczas staje się dobrym kamieniem w budowie gmachu społecznego.

Człowiek przyszłości musi być albo człowiekiem - władcą, albo stanie się ciurą żydowskim, albo osobnikiem, którego Bóg i czat równo się wyrzeknie.

—o—

Odczyty tego rodzaju powinny być jak najsterzej propagowane. Z treścią tego odczytu p. Konńskiego powinna się zapoznać cała Polska.

A teraz parę słów do aranżerów takich zebrań. Zasada karności wymaga od uczestników przestrzegania etyki i prawem zwyczajowe nakazanej lojalności wobec przewodniczącego, ale zasada karności wymaga ażeby i przewodniczący stosował się do zasad etyki i respektował wolność słowa biorących udział w zebraniu. Jeżeli przewodniczący daje się temperamentowi unosić, to niech opamięta najamorzód swój temperament i niech się kupi duchowo przed każdym zebraniem. Wolność słowa każdego z uczestników zebrania powinna być bezwzględnie respektowana; to nie jest łaska ze strony przewodniczącego, ale obowiązek.

J. n. Kozicki.

Bojkot Forda przez żydów.

Ford stwierdza, że żydostwo opanowało całą niemal ziemię i że szpieguje Aryjczyków. — Zemsta żydowska.

Stale wypierają się żydzi zupełnie jawne go faktu, że pałęczą sęcią ogarnęli cały świat, zdobywszy sobie poprzednio rozbianiem, kuplerstwem i lichwą olbrzymie kapitały. Jest oczywiste że żydzi dają do podboju wszystkich narodów najrozmaitszymi sposobami, a przedewszystkiem w ten sposób, że ogarnęli niemal całą prasę i jej odsprzedawców (miejsca odsprzedaży, kolporterów).

Żydzi przedstawiają to twierdzenie, że ogarnęli i coraz bardziej ogarniają świat cały, jako bajkę. A oto nowy dowód.

Genjalny finansista amerykański Ford, właściciel olbrzymich wytwórni samochodów i kilkakrotnie wypowiedział swe zdanie, zarzucające żydom, że są oni nieszczęściem świata.

Ostatnio w piśmie ogłoszonym w dniach amerykańskich twierdzi że żydzi zorganizowali się, aby opanować świat i mają rozwinięty system szpiegowski, aby wiedzieć o wszystkim co się dzieje u nie-żydów „Między innymi dowodzą — oświadcza Ford — „ma bezpośrednią

kontrolę nad wszystkimi środkami finansowymi i rządami świata, a także nad rządem Stanów Zjednoczonych.“ Ford twierdzi, że żydzi kontrolują również amerykański Reserve Bank. Żyd ma w swych rękach wszystko. Żaden bankier ani przedsiębiorca nie waży się im sprzeciwić. Żyd wszędzie dosięgnie swego przeciwnika. Żydzi mają kontrolę nad prasą i nie przepuszczają żadnych artykułów anty-żydowskich! Ford twier-

KLEMENS JUNOSZA.

Czarne błoto.

PAJĄKI WIEJSKIE.

15) Powieść.

Mojsie Fisch oglądał niekiedy także widowisko, a gdyby go kto wówczas zapytał, gdzie jest jego dusza, to niepotrafiłby na to odpowiedzieć.

Zazwyczaj, kiedy się gniewa, ona jest blada, a czasem, gdy się zamyśli gdy tworzy kombinacje i plany, siedząc nieruchomo przy stole, to wydaje się niby figura z kamienia.

Dzierżawca z Zatraceńca dostrzegł to i nieraz przy sposobności powtarza:

Pani Małka jest kobieta z marmuru. Mojsie nie lubi słuchać komplementów, do jego żony stosowanych, ale przyznaje w duchu, że w tem jest trochę prawdy.

Nie mogąc spać, zapatrzony w złote gwiazdy, jaśniejące na szafirowym tle nieba, Mojsie rozmyśla. Zastanawia się nad swym małżeństwem i przychodzi do wniosku, że ma ono swoje złe i dobre strony. Dobrze, ponieważ żona interesu prowadzi

doskonale; złe gdyż jest bardzo pyszna względem niego, a za nadto uprzejma dla puryców różnych, którzy w sklepie bywają.

I czego oni właściwie chcą?

Zdawałoby się, że jeżeli kto potrzebuje cukru, śledzi, herbaty, świec lub innego towaru, to powinien przyjść do sklepu, powiedzieć czego żąda, zapłacić, zabrać sprawunek i iść do domu Tymczasem on siedzi, a po co on siedzi? Żeby rozmawiać z Małką.

A o czym z nią rozmawia? Oczywiście nie o przedmiotach poważnych, lecz o głupstwach, o których porządnym człowiekiem nie powinien nawet myśleć.

On na przykład rozmawia o tem, że pani Małka jest śliczną kobietą, że jej bardzo do twarzy w żółtym kolorze.

Oby sam żółtaczki dostał, bezwstydnik!

Powiedza, że piękna dama z takimi oczami nie powinna siedzieć w Czarnym-błocie! Ciekawa rzecz, gdzie ona ma siedzieć, i co komu do tego w jakim miejscu ona siedzi.

A Małka słucha tych głupstw z wielką uwagą i śmieje się. Dlaczego ona się śmieje?

Czy jej to przyjemność robi, że kto plecie głupstwa? Jest tak ograniczona, że lubuje się w tem co nie ma żadnego sensu? Zdaje się przecie że kobieta niegłupia.

Bardzo ciężko wdychał Mojsie i spać nie mógł przewracał się na swojej pościeli, w gwiazdy się wpatrywał badawczo, jakgdyby w nich spodziewał się odpowiedzi na męczące pytanie — dlaczego Małka się śmieje?

Nic innego, tylko w tem musi być ręka złych duchów, czychających nieustannie na to aby płać ludziom figle.

Kiedy pomyślał o duchach, z oddalenia, z wieży kościoła, dał się słyszeć przykry głos puszczyka, a współcześnie chmurka przysłoniła księżyc tak, ściemniało się nagle.

Mojsie tedy przykrył głowę pod wpływem mimowolnego strachu i niebawem zasnął. Sen jednak nie przyniósł mu ukojenia i to, o czym myślał na jawie, majaczyło się jeszcze w widziadłach.

Widział swój sklep, zajazd i trzy stancje gościnne, a w najgorzej z nich dzierżawcę z Zatraceńca i Małkę bardzo ładną bardzo wystrojoną i bardzo śmiejącą się.

C d. n.

dzi, że żydzi kontrolują zarówno komunistyczną Rosję, jak kapitalistyczną Anglię, kontrolują też połowę Ameryki.

Fordowi nie mogą żydzi zarzucić, że zarzuty te kieruje z powodów konkurencyjnych, gdyż nie ma żydowskiego konkurenta. Przeciwnie żydzi niemal jako jedyni kapitaliści świata kupują olbrzymią ilość „Fordów“, więc Ford miałby raczej poważne powody im nie narażać się. Jasnym więc jest, że Ford wypowiada szczerze swoje przekonanie, na które nie działają uboczne względy.

A jak reagują na to żydzi? Jak na całym świecie, trzymają i w Ameryce prasę w swym ręku. Sekretarz

związku rozpowszechniającego dzienniki amerykańskie niejaki Mozes Menson zawiadomił Forda, że związek ten zakazał od siebie zależnym 40.000 kolporterom rozpowszechnianie czasopisma Forda „Dayborn Independent“ z powodu ataków na żydów.

Więc wolno atakować wszystkie narodo-wości świata choćby w najbardziej barbarzyński sposób — nie wolno tylko atakować żydów, bo wtedy światowa międzynarodówka tj. żydzi zakazują rozpowszechniania.

Czy potrzeba jeszcze dowodu, że żydzi zawojowali cały świat?

—o—

bloku państw bałtyckich wraz z Polską przeciw Sowietaom. To samo pismo twierdzi dalej, że podobno specjaliści wysłannicy marszałka Piłsudskiego zdołali pozyskać dla idei porozumienia z Polską skrzydło socjaldemokratów. Na podstawie zupełnie miarodajnych informacji pismo zapowiada przyjazd specjalnego wysłannika rządu litewskiego do Warszawy i to już w najbliższych dniach. (Wiadomość powyższą jako pochodzącą ze źródła niemieckiego należy przyjąć z rezerwą. — Red.)

Komuniści kurczą się.

Stan liczbowy partji kom. w Moskwie uległ w ciągu ostatnich 6 miesięcy silnemu obniżeniu. Secesjonowano i wykluczono 2.600 ludzi, co stanowi 7 procent ogólnej liczby członków partyjnych na terenie moskiewskim. „Raboczaja Gazeta“ zwraca uwagę na fakt częstego występowania z partji ze względu na niepodporządkowywanie się komunistów, rozporządzeniom władz partyjnych w zakresie życia religijnego. Bardzo wielu komunistów nie może zgodzić się na zakaz wszelkich praktyk religijnych. Przeszło jedna szósta część usunięta została właśnie z tych względów. Przeszło 60 proc. wykluczonych usunięto z partji za sprzyjanie, względnie czynne występowanie po stronie opozycji.

Sowiety znalazły sposób na cyganów.

We wszystkich guberniach przeprowadza się obecnie rejestrację cyganów, którzy muszą podpisywać oświadczenia o zaprzestaniu dotychczasowego koczowniczego trybu życia. Z cyganów takich tworzy się zbiorowiska, którym wydzielą się odpowiednie przestrzenie pod uprawę zbóż, tworząc z nich stałe osady rolnicze.

Marsz. Foch nie przyjął niemieckiego generała.

„12-Uhr-Blatt“ zamieszcza telegram z Paryża z żalami, że gen. Pavel, mimo usiłowań nie został przez marszałka Focha przyjęty. Natomiast, jak podnosi dziennik, marsz. Foch przyjął kilkakrotnie polskiego attaché wojskowego w Paryżu, pułk. Kleeberga, który, wedle relacji pisma, starał się przekonać marszałka o konieczności zniszczenia wymienionych fortec wschodnich Niemiec.

Z takim samym żądaniem wystąpił również major Stembowski który przyjechał do Paryża z ramienia polskiego sztabu generalnego i jak donosi pismo, miał oświadczyć, iż wojna niemiecko-polska będzie nieunikniona, o ile fortece niemieckie na wschodzie nie zostaną zniszczone.

Przed wskrzeszeniem monarchii na Węgrzech.

Dzienniki budapeszteńskie wyrażają przekonanie, że wizyta premiera węg. hr. Bethlena w Rzymie będzie owocna i zbawienna dla Węgier, w szczególności, że państwo węgierskie otrzyma upragniony w celach handlowych dostęp do morza w formie wolnej strefy w którymś z portów włoskich. Prócz sprawy morskiej Bethlen poruszyć ma w Rzymie sprawę obsadzenia tronu węgierskiego. Zarówno sfery węgierskie jak i rzymskie uważają Albrechta (syna Fryderyka) za jedyne kandydata na tron węgierski. Podobno na konferencji premierów w Rzymie poruszona ma być również sprawa unii personalnej pomiędzy Węgrami i Rumunją. Albrecht Habsburg pragnie bowiem ożenić się z księżniczką rumuńską Elleną.

Słowaczyna otrzymuje autonomję.

W Pradze ukończone zostały rokowania rządu czeskiego z przedstawicielami narodowych partji słowackich. Osiągnięte zostało pełne porozumienie, które pozwoli obecnie przedstawicielom Słowaczyny wstąpić do rządu. W myśl porozumienia otrzymuje Słowaczyna pełną autonomję, a nadto 600 Słowaków więzionych za przestępstwa polityczne zostanie uwolnionych. Dla przedstawicieli stronnictw słowackich zarezerwowane są dwa łóżka w gabinecie.

Niepokojąca wiadomość

Sprawę odpoczynku niedzielnego załatwić ma Rada Ministrów.

Żydowska „Chwila“ donosi:

Swego czasu Ministerstwo pracy opracowało nowelę do obowiązującej obecnie ustawy o godzinach handlu. Przy opracowaniu tego projektu przyjęto zasadę, że sklepy mogą być otwarte 12 godzin dziennie. Sprawa ta była przedmiotem specjalnej konferencji odbytej w grudniu ub. r. Konferencja ta nie doprowadziła do wyrównania istniejących różnic zapatrywań przy czem rzecz najbardziej zasadnicza dla kupiectwa żydowskiego sprawa odpoczynku niedzielnego była właśnie kością niezgody pomiędzy reprezentantami kupiectwa chrześcijańskiego, a reprezentantami kupiectwa żydowskiego, które wypowiadało się za zniesieniem względnie ograniczeniem odpoczynku niedzielnego ar-

gumentując swoje stanowisko tem, że kupiectwo żydowskie świętuje w sobotę.

Obećnie sprawa przekazana została Ministerstwu spraw wewnętrznych w zakres kompetencji którego wchodzi również regulowanie godzin handlu. Sprawa zaś uregulowania godzin handlu w dniu niedzielne zostanie załatwioną drogą uchwały Rady Ministrów.

O ile prawdziwa jest powyższa wiadomość, podana przez dziennik żydowski, to społeczeństwo polskie musi przyjąć ją z wielkim zaniepokojeniem, widocznem bowiem jest iż sprawa spoczynku niedzielnego — która wogóle nie powinna być brana pod dyskusję — stać się ma obiektem targów z żydami.

Głupota czy łotrowstwo

ze strony p. posła Hartglassa.

Dzięki Bogu zabrano się nareszcie na prawdę do tępienia komunizmu i aresztowano czterech posłów białoruskich za propagandę komunistyczną szerzoną przez nich na kresach.

Taki sam los spotkałby takich posłów w Anglii, w Stanach Zjednoczonych itd. gdyby ich przyłapano na zbrodni, tylko, że tam nie miałby nikt czolą wystąpić w obronie zbrodniarzy; u nas natomiast wystąpił w ich obronie półbolszewik Hartglass, prezes Koła żydowskiego, który na łamach „Nowego Przeglądu“ twierdzi, że jakoby postępowanie aresztowanych posłów Hromody nie mieściło się w ramach zbrodni kryminalnej i dlatego aresztowanie ich nazywa skandalem.

Ze swej strony zaznaczamy, że dogmat nietykalności poselskiej uznajemy w całości jako największą zdobycz politycznej kultury chrześcijańskiej, lecz uznajemy go według ducha i brzmienia konstytucji. I gdyby ci czterej posłowie za mowy komunistyczne wygłoszone w Sejmie czy to z trybuny przed forum Sejmu, (czy to na komisjach) zostali aresztowani, nazwalibyśmy tego rodzaju postępowanie ze strony organów władz bezpieczeństwa, zbrodniczą samowolą. Naruszenie prawa zagwarantowanego konstytucją zawsze było, jest i będzie zbrodnią i skandalem.

Ale znowu poza Sejmem obowiązują p. posłów te same prawa co i innych obywateli i tu byłoby zbrodnią ze strony organów władz bezpieczeństwa, gdyby one przypatrywały się bezczynnie zbrodniczej działalności posłów.

Jeżeli p. poseł Hartglass kytykuje w tak ostry sposób postępowanie władz to zachodzi pytanie, czy to jest wypadek głupoty, czy łotrowstwa z jego strony.

Ponieważ w wypadkach wątpliwości zawsze należy stosować łagodniejszą ocenę, to więc twierdzimy, że to głupota.

Wolno każdemu być głupim, ale nie na koszt praworządności publicznej. Czyby który z rabinów nie chciał zanieść modłów

do Boga, (którego jak twierdzi p. rabin Dr. Thon rabini „wśród niesłychanego męczeństwa“ objawiali światu) na intencję wyłączenia p. Hartglassa z tej głupoty?

Jeżeli poseł Daszyński opisuje w swoim pamiętniku, że swój pierwszy wybór na posła do austriackiego parlamentu zawdzięcza ówczesnemu cadykowi krakowskiemu, który cały dzień chodził po Kieparzu i nakłaniał wiernych, aby głosowali na Daszyńskiego, to tak samo byłoby, ładnie gdyby który z cadyków poszedł między swoich wiernych i perswadował im, ażeby nie agitowali za komunizmem, i ażeby zaprzestali wszelkiej, zbrodniczej działalności i przy tej sposobności, aby takich p. Hartglasów pouczył, ażeby zaprzestali takiego bałwanstwa, jak zamieszczanie artykułu wyżej wspomnianego.

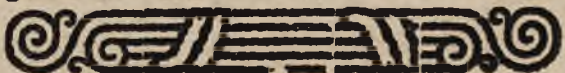
Tymczasem rabini nie udzielają się oświadczeniami w stosunku do swoich owieczek a skutek tego jest, że u chuswtów starozakonnych spotyka się dość często sparszywałe ciała, a u żydów tzw. „postępowych“ (o ironjo!) również często sparszywałe dusze. Przykład p. poseł Hartglass. Rząd występujący energicznie przeciw komunistom tak żydowskim jak szabesgojowskim, może w tym kierunku zawsze liczyć na poparcie społeczeństwa.

Jan Kozicki.

Co się dzieje zagranicą?

Rokowania polsko-litewskie?

„Deutsche Allg. Zeitung“ donosi z dobrze poinformowanego źródła, że rząd litewski mimo swych antypolskich wystąpień, dyktowanych pobudkami natury wewnętrznie politycznej w zasadzie jest skłonny wziąć pod uwagę możliwość porozumienia się z Polską i opowiedzieć się po stronie zwartego

Bezimienni.

Kto szerzy jad i deprawację dusz, wśród narodów świata?...

„Gdyby Boga nie było ludzie musieliby go sobie stworzyć“. Ta filozoficzna sentencja nie jest bynajmniej bluźnierstwem — i nie sceptycznym pojęciem o istnieniu Istoty Najwyższej, jest to raczej dogmat stwierdzający potrzebę religii; o ile ludzkość nie ma się cofnąć aż do zamierzchłych czasów troglodytów — przyjmując hipotezę, że o ile jaskiniowcy, choć w najdrobniejszej ilości posiadali poczucie praworządności i uczciwości, to wierzenia jakieś może zbyt prymitywne jednakże mieć musieli — broniąc w imię tych wierzeń swych praojcowych siedzib.

Nie trzeba zbyt bystrego umysłu, ażeby zaobserwować w jaki subtelny węzeł łączy się miłość kraju z przywiązaniem do przyjętej od wieków religii, i odczuć że jedno drugie dopełnia.

Czyż samolubna obojętność na sprawy kraju może być udziałem człowieka wierzącego w Najwyższe Dobro? A religia ta w której nas wykolysały wieki jaśniejąca tradycyjną wspaniałością niezapomnianych czynów, urosłych w nieziemskie cuda, czy może nie fascynować nie przywiązując do siebie złotemi niemi przeżyć? Czyż można przypuścić, ażeby oświecony Polak Francuz, Rosjanin, Niemiec czy innej narodowości przedstawiciel mógł z własnego przyrodzonego impulsu dążyć do kosmopolityzmu czyli bezwyznaniowości, politycznej, co zatem idzie do anulowania miłości ojczyzny, religii, a w rezultacie do rzucenia się w objęcia komunizmu.

Do wydobycia z siebie takiej parodii uczuć jest zdolny tylko lud (nie naród) bez ojczyzny, który „nie miał Boga, i dopiero go sobie stworzył“. Z Bogiem licha istota ludzka nie wchodzi w kompromisy, a uznając Go jako jedyne Dobro, poddaje Mu się bez zastrzeżeń.

I ten lud bez ojczyzny, ze stworzonymi przez siebie wierzeniami, chcąc zniwelować barykady chrześcijańskich ideałów, rzuca światu ateizm wyrывая z serc miłość dla ojczyzny; bo rozumie, że pozbawiając człowieka tego, co mu jest najdroższe, łatwiej go wyda na łup larwy komunistycznej — i stworzy Internacjonal, w którym dominujące zajmuje stanowisko.

Do tego celu różnemi stara się dotrzeć sposobami, czyto po trupach jak w Rosji, czy jak w innych krajach podstępem, pochlebstwem, arogancją, pokorą, pychą, nienawiścią, delacją, zdradą — i czem kto chce, byle dalej. Bo wszystkie środki do

celu prowadzące w jego zrozumieniu są godziwe.

A jak wytrwale idzie po wytkniętej drodze ów lud „bezimienny“ mamy dowód, że opanował chore dusze z pośród wszystkich narodowości, które uzbroiwszy w niestrudny egoizm pcha do walki ze wszystkim co dobre i święte, dobywając ze swego arsenału hasła uważane przez ludzi uczciwych za protoplazmę zdżiczenia i zbrodniczej psychozy; A jak daleko ów demoniczny wytwór posuwa swoje upiorne fantasmagorie, mamy dowód na wszechplanu w zbrodnię humanitarnych idei. I w imię teorii przyjmującej wspólne używanie własności i zniesienie osobistego mienia, a więc w imię altruistycznych uczuć ofiary stające na drodze jego poczynań najwymyślniejszymi morzy mękami patrzeć obojętnie na krew płynącą i konanie. Wszak mieliśmy oczywiste tego dowody. Nigdy morowa zaraza nie wytepiła tylu ludzi ile rządy bolszewickie w sowieckiej Rosji.

Mimo to, ci bohaterowie herostratowej sławy ogłaszają się za obywateli całego świata dążących do uszczęśliwienia ludzkości. Czyż taką syntezę można inaczej nazwać jak nierządem ducha? I tę właśnie prostytucję duchową, ci rajfurzy rozwłóczą po wszystkich zakątkach kontynentu w celach dziś już wszystkim znanych.

A do jakiej bezczelności dochodzą kosmopolityczno — komunistyczne koncepcje, mieliśmy niedawno dowód na wypylzłych z mgieł Albionu turystach, którzy przybyli do Polski zwiedzać więzienia w celu przekonania się, jak się powodzi siedzącym pod kluczem przedstawicielom Internacjonalu, a po skończonej imprezie oszkalować posadzając o znęcanie się nad nieszczęśliwymi obrońcami ludu. Czyżby zapomniał, że i ich z tej samej sfery rowarzyste w Rosji, uważali za jedną najłżejszych kar dla więźniów — wiązanie kolczastym drutem i zakopywanie żywcem. W głowie się męczy gdy się pomyśli do jakiej perfekcji doszła obłuda zapożyczona od „bezimiennych“. Ci bezwyznaniowcy opuszczający nawet to bóstwo które sami sobie stworzyli, rzucają się do walki z kościołem chrześcijańskim, starając się go rozczłonkować z pomocą notorycznego szerzenia ateizmu; spełniając świętokradztwa, usuwają ze szkół krzyże — wprowadzając depresję do dusz i umysłów młodego pokolenia. I oni to właśnie podnoszą krucjaty przeciwko tej wielkiej idei, która nam dała takie święte dogmaty prawdy, że wierząc w nie silnie ludzkość snadnie bez kodeksu obyć by się mogła.

Oni — ta destrukcyjna falanga bezdomnych i bezimiennych, wraz z mikrohami chrześcijańskiej społeczności wyciśniętymi z szumowin ściskających za nawias praworządności i honoru chcą stłumić aspiracje do ideału a wszczepić w dusze jad depresji i moralnej zgnilizny.

Jan Witoldowski.

Złodziej-żyd na złodzieju-żydzie siedzi i złodziejem-żydem pogania.

Oto historia z dziejów genialności żydowskich oszustów:

Przed Sądem Okręgowym w Siedlcach stanął mieszkaniak Wilna Lipa Kantorowicz, żyd, oskarżony o to, że w nocy na 7 maja 1925 r. razem z ukrywającymi się żydami Berką Lewinem i Dawidem Lef zabrał Pinkusowi Kapłanowi w celu przywłaszczenia 11.500 złotych, działając w sposób oszukańczy.

Oszustwo to przeprowadzone ogromnie sprytnie wykazuje, że nawet złodzieje i fałszerze żydzi potrafią się nawzajem okraść i oszukać, że sprytniejszy żyd zdoła wywieść w pole naiwnego żyda, równie dobrze jak i uczciwego obywatela.

Owóż przemiała trójka Kantorowicz, Lewin i Lef skłoniła Pinkusa Kapłana do wzię

cia udziału w podrabianiu fałszywych banknotów.

Kapłan nie gardził żadnym „interesem“ to też Lewin i Lef poczyniwszy odpowiednie przygotowania w mieszkaniu Kapłana przystąpili rychło do pracy.

Otrzymali oni od kapłana owe 11.500 zł. w banknotach stużłotowych dla robienia fałszywych odbitek.

Sprytni oszuści niepostępowanie zamienili otrzymaną od Kapłana sumę na kawałki czystego papieru, zaś prawdziwe pieniądze ukryli.

Na rozprawie sądowej Lipa Kantorowicz przyznał się do winy, zastrzegając się tylko że „podszkodowanemu“ została zabrana suma 4600 zł., nie zaś 11.500 złotych.

Ks. Leon Łomiński.

14

Traktat Wersalski a żydzi

6) Użyć wszystkich wpływów, aby politykę państwa polskiego skierować na tory zacieśnienia węzłów z państwem niemieckim, a rozbitcia przymierza z Francją. —

7) Użyć wszelkich środków, aby zdeprecjonować walutę polską na rynkach całego świata i zmusić Polskę do zaciągnięcia pożyczki u finansistów żydowskich w zamian za polityczne i finansowe prerogatywy żydów.

8) Popierać w Polsce akcję komunistyczną. W tym celu poleca się komitetowi berlińskiemu wejść w najściślejszy kontakt z organizacjami komunistycznymi w Niemczech dla opracowania odpowiedniego planu. —

Na zjeździe marcowym w Londynie krzątał się Stuart Samuel, który przez jakiś czas bawił w Polsce. W charakterze delegatów z Polski brali udział: Izaak Grünbaum poseł na Sejm warszawski, oraz J. Jackan redaktor żargonówki warszawskiej „Hajnt“.

Pod koniec marca r. 1919 kończą się powodzenia polityki polskiej. Z jednej strony wykonany jest na Konferencji dobrze przygotowany i dobrze obmyślony atak na

Polskę, Czynniki, którym powstanie silnej Polski było nie na rękę, rozwijają działalność, by powodzenie polskie ograniczyć. Wobecistniejących już konkluzji Komisji do spraw polskich zwracają się do Rady Najwyższej, wyzyskują na naszą niekorzyść zasady Wilsona i niechęci do nas premiera angielskiego. Udaje im się ograniczyć nasze władanie w Gdańsku i uzależnić przyszłość Górnego Śląska i części Prus Zachodnich na prawym brzegu Wisły od plebiscytu. Z drugiej strony w łonie przedstawicielstwa polskiego powstaje rozbieżność programów. To wewnętrzne rozbieżności ułatwia powodzenie sił zewnętrznych nam wrogich. —

ROZDZIAŁ III.

URABIANIE OPINJI ANTYPOLSKIEJ PRZEZ ŻYDÓW.

Agitacja w kraju.

Z poprzedniego rozdziału wiemy już, że żydzi wszechświatowi w czasie obrad pokojowych w Paryżu mieli bardzo silnie rozwinięte swoje organizacje międzynarodowe, i choć w różnych częściach świata zamieszkali, tworzyli właściwie jeden obóz czujny i solidarny. Do organizacji tych żydowskich — które urządzały dość częste zjazdy i konferencje wchodzili przedstawi-

ciele i delegaci wszystkich państw tak Wschodniej jak i zachodniej Europy.

Ci to przedstawiciele żydostwa wszechświatowego stojąc ponad masami tworzyli jakby własny „rząd“ dysponujący potężnymi kapitałami i ogromnymi wpływami polityczno — ekonomicznymi. „Rząd“ ten międzynarodowy żydowski zwrócił jak już wspomnianem było najbaczniejszą uwagę na wschodnią część Europy a przede wszystkim na Polskę i cały wysiłek jego skupił się na tem by tu na polskiej ziemi choćby wbrew woli i życzeniu całego narodu stworzyć dla żydów na wieczne czasy jak najlepsze warunki bytowania.

Działalność ta była zakrojona na wielką skalę i oczywiście miała różne odcienia. Najpierw starali się żydzi zapewnić sobie za wszelką cenę opiekę, ochronę i sympatię państw wielkich, które właściwie ujęły ster świata w swe ręce. Od tych państw pragnęli żydzi uzyskać gwarancję nienaruszalności ich stanu posiadania w Polsce i innych krajach. Aby zaś to łatwiej uzyskać używali oni różnych sposobów. Jednym z najważniejszych, a chyba i najskuteczniejszym dla sprawy żydowskiej była propaganda czyli urabianie głównie za pomocą prasy wszechświatowej opinii nieprzychylniej dla Polski. C d. n.

Mantorowicz wyjaśnił, że zmówił się z Lewinem i Lefem, ażeby wyludzić od Kapłana pieniądze pod pretekstem wyrabiania fałszywych banknotów, że Kapłan na ich propozycję zgodził się i do „współki” przystąpił.

Kapłan ofiarował swe mieszkanie, dał oskarżonemu Kantorowiczowi 350 zł. dla nabycia potrzebnych chemikali i papieru. Lewin i Lef manipulowali bardzo spryt-

nie. Odbity fałszyfikat zamienili banknot stu-złotowy, udowodniając Kapłanowi, że próba się udała. Wtedy Kapłan dał Lewinowi i Lefowi 4.600 zł., oszuści uciekli z Siedlec do Wilna, gdzie nastąpił podział łupu i oskarżony Kantorowicz otrzymał 900 złotych.

Ujęto jedynie Kantorowicza, który do winy się przyznał. Sąd Okr. w Siedlcach skazał go na 1 rok więzienia.

Wszak o tem wie każdy analfabeta, że bez zgody właściciela domu, taka transakcja do skutku przyjść by nie mogła. Czyżby p. Franciszek Rodosiewicz, jeden z najbogatzych ludzi w Słupcy, pokusił się o Judaszowe srebrniki?

Nemo.

Tyśmienica.

Skandal w Kasie Chorych.

W Tyśmienicy istnieje ekspozytura tłu-mackiej Kasy Chorych. Otóż z Eskpozytury tej wyrzucono niedawno Polkę Stefanę Grybo, matkę trojga dzieci, której mąż, b. oficer armii Petlury uciekł do Rosji. Wyrzuciła ją Kasa Chorych na bruk z trojgiem dzieci, w ostatniej, skrajnej nędzy. Pani Grybo wychowała wzorowo dzieci swe, trzech synów, na Polaków a dziś aby móżdż dzieci te wyżywić, cóż ją czeka?...

A na miejsce niepotrzebnej pani Grybo, przyjęła Kasa Chorych żyda Borucha Seemana, skrajnego sjonistę i wroga polskości, który spełnia funkcje kontrolera Kasy Chorych!

Czyż to nie skanda!?

A dyrektor Kasy Chorych Dr. Krzemuski (wychrta) cóż na to?...

Czyż nikt nie znajdzie się ktoby wglądał w te skandaliczne stosunki i zechciał tę stajnię Angiasza wyczyścić?...

Ygrek.

Fałszywe 5-złotowe banknoty

fabrykacji żydowskiej.

We Lwowie aresztowano fałszerzy banknotów 5-złotowych: Pilsza, Gutholza i Langwebera, którzy obchodzili sklepy, płacąc fałszywymi banknotami i biorąc z każdego banknotu 3 do 4 zł. reszty. Przeprowadzona rewizja domowa wykazała, prócz pewnej ilości banknotów, znaczne zapasy przemycanego tytoniu zagranicznego. Aresztowani odmawiają wszelkich informacji, tak co do fałszyfikatów, jak i co do tytoniu.

W Wieruszowicach koło Łodzi policja natrafiła na ślady podrabianych 5-ciozłotówek. Po długich wywiadach stwierdzono,

że rozpowszechnianiem fałszywych banknotów trudni się niejaki Rubln Rubinowicz.

Kiedy policja wkroczyła do jego mieszkania, Rubinowicz podbiegł do pieca i wrzucił garść 5-ciozłotówek, które policjanci jednak wydobyli. W związku z tem aresztowano Rubinowicza, jego matkę oraz jeszcze 5-ciu członków szajki. Śledztwo trwa — jest w tajemnicy.

***

Sami żydzi, nieprawdaż?

Polesie chcą kolonizować żydzi!

Czyż dopuścimy do stworzenia republiki żydowskiej na polskim Polesiu.

Prasa żydowska szeroko obecnie rozpływa się o kolonjach żydowskich na roli, organizowanych na Krymie przez rząd sowiecki. W publikacjach żydowskich autorzy żydowscy zwracają uwagę na przeobrażenie, jakiemu ulega żydostwo. Wypierane z handlu, zaczyna coraz bardziej interesować się rolnictwem.

W tej dziedzinie mamy do zanotowania poza Rosją ożywienie także w Ameryce, gdzie żydzi podjęli nawet wydawnictwo czasopisma „Jewish Farmer”.

Przemiany te znalazły swój wyraz także i w Polsce. Niedawno grono działaczy żydowskich wystąpiło do władz z prośbą o legalizację nowego towarzystwa „TOR” (towarzystwo osiedli rolniczych), któreby miało za zadanie osadzanie żydów na roli. Odpowiedni memoriał ma być niebawem ogłoszony w języku polskim.

Tymczasem komitet organizacyjny stanowią: dziennikarze Biber, Perelman, Wołkowicz, inżynierowie Kahacki i Berman, inż.

agronom Lewin, dr Suryc, dr. Billauer, Finkelstein, Goldinberg i Grafmann.

Organizatorzy tego przedsięwzięcia mają bardzo daleko idące plany. Mianowicie chcą oni wystąpić do rządu z propozycją odkupienia Polesia, względnie terenów błotnistych. Po przeprowadzeniu na nich melioracji i prac nawadniających, TOR przystąpiłby do osadzenia tam żydów pracujących na roli 30 proc. użytków chcieliby oddać rządowi na rzecz bezrolnych i małorolnych.

Sprawa, jak dotąd jest w fazie początkowej. Członkowie komitetu liczą się z olbrzymimi kosztami, jakie pochłonęłaby realizacja ich zamysłów licząc wszakże, iż, o ile rząd zaaprobuje ich plan działania i zgodzi się na przeprowadzenie kolonizacji żydowskiej na roli na Polesiu, żydzi odwołaliby się o pomoc finansową do swych współplemieńców w Ameryce i pewni są, iż apel ich znalazłby odpowiedni rezonans. Przy ich pieniądzach mogliby swe zamiary urzeczywistnić.

Co się dzieje w całej Polsce?

Słupca (woj. Łódzkie)

Hańba sprzedawczykom.

Sklep kolonialny Spółki z ogran. odpow. pod firmą „Zgoda”, znajdujący się na ulicy Toruńskiej w domu p. Franciszka Radosiewicza, istniejący od lat dwóch — wobec niepomysłnych warunków, właściciele, mieszkający we Wrześni, postanowili zlikwidować.

Reflektantów zgłosiło się wielu, ale sami żydzi. Poznańscy, powodując się szlachetną inicjatywą, na takie rozstrzygnięcie kwestji się nie zgodzili, a dla udostępnienia kupna nie żydowi obniżyli dla chrześcijan cenę kupna o 1.000 zł. z nadzieją, że sklep dostanie się w ręce chrześcijańskie.

I zdawało się, że „nasi najserdeczniejsi” nie przeferosują tego interesu. Tymczasem stało się inaczej.

„Żydzi — jak powiada Wilhelm Meister — zawsze znajdowali obcych parobków,

którzy tępo wykonywali dla nich czynności...” I tu taki się znalazł w osobie miejscowego „kupca”. Pan Marjan Gieryń, przedstawiony przez żydów, korzystając jako Polak i chrześcijanin, z zaufania właściciela firmy „Zgoda”, nabył sklep, aby go momentalnie odstąpić żydowi Beerowi Reicher-towi.

Już to Słupca wogóle nie może się poszczycić dążeniami zmierzającymi do unarodowienia życia polskiego. Były przeto różne przykłady żydolibstwa, ale takiego horrendalnego pogwałcenia ducha Polaka — katolika nikt jeszcze się nie dopuścił.

Rzecz charakterystyczna, że rodzina Gieryńów dawno osiadła w Słupcy, cieszy się opinią ludzi uczciwych i dobrych Polaków. Znalazł się jednak p'ak, który skalał własne gniazdo.

Sądzimy że klienci p. Marjana Gierynia chrześcijanie którzy sklep jego jako Polaka nawiedzali — sprzedawczyka omijać będą zdaleka.

A cóż na to p. Franciszek Radosiewicz właściciel domu, w którym sklep się znajduje?

„Głupia formalistyka”

Na co pozwalają sobie u nas żydzi.

Niejaki Hersz Młynarzewicz, kupiec żydowski w Łodzi przyszedł do miejscowego urzędu pocztowego po odbiór paczki.

Przy wydawaniu paczki zażądano od Młynarzewicza, jak zwykle w takim wypadku pisemnego pokwitowania odbioru; jednakże wobec tego, iż była sobota żyd odmówił podpisania kwitu.

Wobec tego Urząd Pocztowy ze swej strony odmówił wydania tej paczki. Bezczelny żyd na to zawołał:

—Głupia formalistyka!

Za te słowa Młynarzewicz został pociągnięty do odpowiedzialności sądowej z art. 154 cz. II kod. karnego za obrazę Urzędu. Sprawę tę rozpoznawał Sąd Okręgowy w Łomży, który Młynarzewicza skazał na 200 zł. grzywny.

W Sądzie apelacyjnym natomiast zmniejszono żydowi karę do 50 zł. grzywny.

Oto do czego dochodzi już bezczelność żydowska: więc odmowa podpisania kwitu przez odbiorcę ma być czemś zrozumiałem, natomiast odmowa wydania paczki odbiorcy, który kwitu nie podpisał — „głupią formalistyką”!

Jest to również wymowny przykład dla chrześcijan, jak żydzi święcą sobotę, a jak chrześcijanie święcą, zwykle niedzielę.

Żydzi demaskują żydów.

Dziennik żydowski przeciwko alarmom prasy żydowskiej o rzekomych pogromach w Rumunji.

Jak wiadomo prasa żydowska głosi już od kilku tygodni całemu światu nieprawdopodobne wieści o niesłychanych rzekomo pogromach żydów w Rumunji.

Gminy żydowskie w Polsce ogłaszają protesty przeciw pogromom, posłowie składają order, protestują w Lidze Narodów, ogłasza się jakieś bojkoty Rumunów słowem inicjują się typową żydowską — znaną dobrze nam, Polakom — nagonkę na naszych sąsiadów i sojuszników.

Spółeczeństwo polskie ani na chwilę nie wątało, że wiadomości rozsiewane przez pisma naszych Kochanych habrajczyków i są — w najlepszym razie — mocno a mocno przesadzone, o ile nie całkiem wyssane z palca.

Obecnie okazują się, iż nawet niektóre dzienniki żydowskie uznały, iż w sprawie „pogromów rumuńskich” przeholowano. Oto co bowiem podaje urzędowa Polska Agencja Telegraficzna:

Na skutek pojawiających się w prasie zagranicznej fałszywych wiadomości o rzekomych pogromach żydowskich w Rumunji, dziennik żydowski „Unser Welt” zamieszcza artykuł protestujący przeciwko mieszaniną się żydów zagranicznych do

wewnętrznych spraw żydów rumuńskich.

„Prawdą jest — pisze dziennik — że my, żydzi rumuńscy, przypieczętowaliśmy krwią naszą w wojnie światowej uznanie naszych praw, nie możemy się jednak — niczego spodziewać po tych daremnych protestach. Dla nas — żydów rumuńskich — nie istnieje inna polityka, jak spokojne życie w państwie rumuńskim. Jedynie przez lojalność okazywaną we wszystkich okolicznościach, żydzi rumuńscy mogą bronić nabyte przez siebie prawo. Podniecenie prasy zagranicznej dolewa tylko oliwy do ognia i sprzyja tym, którzy pragną łowić ryby w mętnej wodzie”. Wymowne nieprawdą? — Prasa żydowska w Rumunji daje nauczki prasie żydowskiej w Polsce.

„regimentsarzt” (lekarz wojskowy) w czasie periodycznej wizyty lekarskiej — przegląda wszystkich idących do piekła, a którego sprasie obrzezanego, ta chociażby on był największy hultaj, to nie pozwala mu iść do piekła i odsyła go z powrotem. (szkoda że nie z napisem: retourl nicht angenommen. przyp. zecera). I czy można się tu dziwić, jeżeli tego rodzaju działacze jak p. Roderyk Stolthelm nazywa tego rodzaju żydów, jak ci, którzy takie budzą pi-szą, jak też i ci, którzy w takie budzą wierzą „podludźmi”! („Uniermenschen”).

JAN KOZICKI.

Z całej Polski.

Dochody wzrosły ponad preliminarz. Wpływy z podatków bezpośrednio wyniosły w roku 1926 — 463.856 tysięcy, co stanowi 139 proc. preliminarzowej sumy. Najwyższe wpływy dał podatek przemysłowy, a mianowicie 209.782 tys. zł., co stanowi 123 proc. sumy preliminarzowej. Następnie podatek dochodowy w sumie 104.255 tys. zł., co stanowi 149 proc. sumy preliminarzowej, wreszcie podatek gruntowy w sumie 76.195 tys. zł. co stanowi 153 proc. sumy preliminarzowej. Podatek pośredni przyniósł w sumie 137.620 tys. zł., co stanowi 126 proc. sumy preliminarzowej.

Aresztowanie 3 posłów białoruskich. Z Wilna donoszą o aresztowaniu tam za akcję przeciwpaństwową trzech posłów białoruskich: Taraszewicza, Raka-Michałowskiego i Wołoszyna. Władze polityczne od dłuższego już czasu miały na oku tych działaczy, wstrzymywały się jednak z aresztowaniem, aż do czasu nagromadzenia dostatecznego materiału dowodowego.

Rewizje dokonane w związku z tą sprawą w wojew. Warszawskim, wileńskim, białostockim, nowogrodzkim i poznańskim dały niezwykle dowody. Znalaziono instrukcje, klucze szyfrowe oraz kwity, z których wynika, że na akcję wywrotową otrzymywali posłowie od państwa ościennego 2000 dolarów miesięcznie na każdy okręg.

Masowe aresztowania komunistów w Warszawie. W związku z aresztowaniem posłów białoruskich i przeprowadzeniem rewizji w Warszawie i innych miejscowościach Polski, Komisarjat Rządu na miasto Warszawę wydał okólnik, w którym zaznacza, że onegdaj dokonano w Warszawie około 120 aresztowań a przeprowadzono blisko 200 rewizji. Aresztowanym udowodniono, że pozostają w ścisłym kontakcie z organizacjami komunistycznymi. Wykryto całe archiwa aktów i kompromitującej korespondencji, prowadzonej między polską młodzieżą komunistyczną a rosyjskim stow. „Komsomolec”. Wśród aresztowanych znajduje się dużo studentów, także jeden wyższy urzędnik ministerjalny VI rangi. Stwierdzono, że agenci i emisariusze Kominternu otrzymali pensje miesięcznie do 100 dolarów. Punktem centralnym dla wszystkich kolportarzy była księgarnia „Książka” w Warszawie przy ul. Dzikiej.

Radio w pociągach polskich. Specjalna komisja złożona z delegatów min. komunikacji oraz dyrekcji kolejowej warszawskiej odbyła nowe próby z aparatem radiowym specjalnej konstrukcji bez anteny, przystosowanym do odbioru audycji w wagonie kolejowym podczas jazdy pociągów. Próby odbyły się na dystansie między Warszawą a Skierniewicami. Wynalazcą nowego aparatu jest inż. Dormund. Min. komunikacji ma zamiar za niewielką opłatą udzielać audycji radiowych przez odbiorniki kolejowe.

Muzeum narodowe w Warszawie. Wkrótce mają być rozpoczęte roboty około budowy Muzeum Narodowego w Warszawie przy Alei 3 go Maja. Roboty mają potrwać 5 lat. Na rok bieżący wyznaczono kredyt w wysokości pół miliona złotych.

Konkurs Chopinowski w Warszawie. W najbliższych dniach rozpoczyna się w Warszawie w sali Filharmonii wielki kon-

Lekarze żydowscy demaskują podstęp żydowski w sprawie trupów w prosektorjach.

Odezwa lekarzy żydowskich. — Równe obowiązki dla żydów!

Sprawa dostarczenia przez żydów zwłok dla zajęć prosektorjnych akademików żydów jest w dalszym ciągu aktualną.

Grono lekarzy żydowskich, a w tej liczbie większość, nie mająca żadnego związku z uniwersytetem ogłosiło list w prasie, w którym ze „smutkiem” komentuje się uchwałę senatu akademickiego, wymagającą aby żydzi dostarczali zwłoki dla prac studentów wyznania mojżeszowego.

Autorzy robią następującą uwagę:

„Istnieje niedawno wydany okólnikowy przepis wydziału szpitalnictwa magistratu m. Warszawy, zabraniający odsyłania zwłok do prosektorjów, o ile znajdują się krewny zmarłego domagający się wydania ciała. Przepis ten jest bardzo elastyczny, z jego niejasności korzystają skwapliwie nie tylko prawdziwi, lecz i rzekomi krewni, którzy bądź sami bądź za pośrednictwem różnych urzędów i organizacji zabierają zwłoki ze szpitala.

Tak więc lekarze — żydzi sami potwierdzają fakt, że żydzi rozmyślnie nie wydają zwłok swoich, podstawiając „rzekomych krewnych”.

Jak przełamać ten upór? Oczywiście tylko — idąc temi drogami, jakie obrał senat akademicki. Ale autorzy listu wyciągają odmienne wnioski. Żądają wydania ustawy któraby niedopuszczała do zabierania trupów bezdomnych przez fikcyjnych krewnych a dopóki ustawa taka nie istnieje, nie chcą

żadnych ograniczeń żydów w prawie krajania zwłok chrześcijańskich.

Należy bardzo wątpić czy jakakolwiek ustawa potrafi zmusić społeczeństwo żydowskie, niezwykle solidarne, do wydawania zwłok. Panowie lekarze sami o tem dobrze wiedzą i poprosu grają na zwłokę

Przypomnijmy sobie, że głośnie rozruchy akademickie w Rumunji spowodowane przez tą samą sorawę rozpoczęły się na uniwersytecie Klawenburskim, kiedy akademicy — żydzi potajemnie wynieśli w nocy z prosektorjum trupa poznawszy w nim żyda. Nie można więc tak, jak to robią autorzy listu pisać o nieodpowiedzialności młodzieży studiującej „za przesady religijne pewnej warstwy społecznej”.

Katolicy mają ten sam „przesąd” podług terminologii bezwyznaniowych żydów a prawo moralne i religijne podług pojęć naszych, że zwłokom zmarłego należąca jest cześć i poszanowanie. Dla celów nauki a więc dobra ludzkości robimy tą wielką ofiarę z naszych uczuć i oddajemy trupy dla sekcji. Nasze uczucia nie są mniej święte, niż uczucia żydów.

Niechże ponoszą równą z nami ofiarę. Niech w tej bolesnej a koniecznej sprawie każdy naród w równej mierze przyczynia się do zdobywania wiedzy przez swoją młodzież. Naprawdę, trzeba nie mieć dobrej woli, aby gmatwać tak wyraźną sprawę

Bluźnierstwa rabinów tałm. przeciw Bogu.

Bajczarze rabinacy wypisują ot takie fabuły przeciw Bogu i przeciw patriarchom jakie zawiera „Traktat” Megilla fol. 31. col. 2. a która tak opiewa:

Abraham rzekł do Świętego i Błogosławionego Boga: O Ty Panie Świata, może Izraelci niech się precz mówią będą przeciw Tobie grzeszyć, a (czy wówczas) Ty z nimi tak samo postąpisz jak z rodem (ludzkim) przed potopem, lub jak z tym rodem, który rozprószyłeś (tj. z tymi którzy budowali wieżę babilońską... red). I Bóg odpowiedział jemu: „Nie”.

Na to rzekł Abraham: O ty Panie Świata a skąd ja o tem mam wiedzieć? I odpowiedział mu Bóg: „Weź trzechletnią jalo-wicę... (Ks. rodz. XV. 9 tj. celem przyniesienia ofiary).

I Abraham odrzekł: O Ty Panie Świata, to się stanie wówczas, kiedy świątynia zostanie zbudowana, a jak świątyni nie będzie później jak wówczas będzie się powodzić żydom? I powiedział Bóg: „Ja im dałem w zakonie porządek (przepis) składania ofiar i jak długo będą oni to czytać, to będą od nich przyjmował ofiary, jak gdyby one były składane na ołtarzu w świą-

tyni i wynaczą ich wszystkie nieprawości.

Podobna bujda stoi napisana i w „traktacie” Taa ita fol. 27 col. 2.

Żaś rabin Menachem w swoim komentarzu do pięcioksiągu Mojżesza stawia jako dogmat że obrzezanie jest ochroną i gwarancją, że żaden obrzezany nie wejdzie do piekła. A w księdze Medrasz Tillin fol. col. 2. zawiera na temat 6-go psalmu następującą klechdę: Obrzezanie jest (Bogu) przyjemne, gdyż święty i błogosławiony Bóg przysiągł Abrahamowi, że żaden obrzezany nie pójdzie do piekła.

W księdze zaś Akedath Jizchak fol. 54 col. 2 jak też i Bereszith Rabba fol. 43 col. 2 i w Parasza 43 stoi napisane, że: Abraham siedzi przed bramą piekła i nie dopuszcza do tego, ażeby który obrzezany żyd został tam wtrącony.

Z tej bujdy jest widocznem, jak takie zakaprawi ne rabinisko jeden z drugim z takiej wspaniałej postaci Starego Testamentu jaką jest patriarcha Abraham, robi w swojej księdze coś na kształt odźwiernego piekła, który śledząc przed bramą tałmudystycznego piekła, tak jak stary austriacki

Tragedja dzieci talmudysty.

Jak talmudysta z lekkim sercem rzucił swą żonę
i stał się sprawcą tragedji swych dzieci (o ile to prawdą).

Z Warszawy donoszą: Przed kilku dniami zgłosiła się do Rabinatu Warszawskiego p. Mirjam Łaja Serke, córka zamożnego kupca z prowincji i opowiedziała następującą historję, popartą właściwymi dokumentami: (o ile te nie są fałszywe).

Przed 26 laty p. Serke została żoną młodego chasyda, talmudysty, krewnego cadyka z Góry Kalwarii. Młody chasyd był bardzo zdolny i uczony. Zaczęli wspólnie się nauką ścieżką i czytaniem innych ksiąg poza talmudem i innymi księgami świętymi. Syn ghett'a jednak żadnej wiedzy i życia na szerokim świecie nie poznał nauki.

Pewnego dnia, w przeddzień jakiegoś święta żydowskiego, młody chasyd oświadczył, że ucieka się do swego krewnego cadyka i wyjechał. Minęło kilka dni i mąż nie wracał do domu. Rozpaczęła poszukiwania, które jednak nie dały żadnego wyniku. Uczony chasyd przepadł bez śladu. Było to zaledwie 2 miesiące po ślubie.

W kilka miesięcy po wyjeździe swego męża Mirjam Łaja Serke została matką. Należy jednak zaznaczyć, że małżeństwo jej z młodym chasydem, chociaż zawarte według przepisów talmudu, nie było odnotowane w aktach stanu cywilnego.

Syn Daniel odziedziczył po ojcu całą wiedzę i po skończeniu szkoły średniej,

wyjechał do Paryża na Sorbonę. Podczas studiów w Paryżu Daniel zawarł znajomość z panną Peppi Dajwison, córką b. bogatego kupca żydowskiego z Aleksandrii. Młodzi ludzie pokochali się i postanowili się poobrać. O decyzji swej p. Peppi zawiadomiła listownie ojca, który udzielił swego zezwolenia i przyrzekł przyjechać na ślub do Paryża. Daniel posłał przysięgę teściowi swoją podobiznę, a p. Dawid Dajwison przekazał do Paryża znaczną sumę jako podarunek dla narzeczonego swej ukochanej córki.

Zgodnie z przyrzeczeniem p. Dajwison przybył do Paryża na kilka dni przed terminem ślubu córki z Dawidem Serke.

I tu rozegrała się tragiczna scena. Zapoznawszy się z narzeczoną i dowiedziawszy się o jego stosunkach rodzinnych, przekonał się p. Dajwison ku swemu największemu zdumieniu, że młody człowiek jest jego synem. W chwili ucieczki z domu nie wiedział on bowiem, że żona jego jest w stanie odmiennym.

Rozpacz dzieci niema granic. Dajwison chcąc naprawić krzywdę jaką wyrządził swej pierwszej żonie i synowi postanowił się teraz nemił zaopiekować. Napisał więc do p. Mirjam Serke proponując jej rozwód i załączając czek na 10 tys. dolarów. Syna chce zabrać do Aleksandrii.

kurs Szopenowski dla pianistów pod protektorem p. Prezydenta Rzeczypospolitej. W dniu wczorajszym upływał termin zgłaszania się pianistów na konkurs. Do konkursu zgłaszają się pianści z zagranicy i z Polski a w szczególności 13 osób z zagranicy, 15 z Polski. Są 3 nagrody: 1) ofiarowane przez prezydenta Rzeczypospolitej 5000, zł. 2) przez ministerstwo 3000 zł. i 3) miasto Warszawę 2000 złotych.

Colban bada sprawy mniejszości. Z Katowic donoszą: Dyrektor sekcji mniejszości narodowych przy Lidze Narodów dr. Colban odpowiadając w czasie przyjęcia przedstawicieli niemieckiej mniejszości na mowę prezesa Volstundu dr. Edwina Hencla, miał odpowiedzieć że nie przybył na G. Śląsk celem badania jakiegokolwiek zażaleń czy skarg, lecz na zaproszenie ządu polskiego, aby przesłuchiwać na miejscu zagadnienie mniejszości.

Amerykańsko — niemiecki koncert chce wykupić kina poznańskie. Pisma poznańskie donoszą, że amerykański i niemiecki koncert finansowy zamierza wykupić poznańskie przedsiębiorstwa kinematograficzne.

Mamy już egzaminy szkolne w języku hebrajskim. Ministerstwo W.R. i O.P. zgodziło się na prośbę nauczycielstwa wileńskiego, aby dodatkowe egzaminy w hebrajskim seminarjum nauczycielskim odbywały się w języku hebrajskim. Egzaminy te odbędą się w końcu stycznia br. z udziałem przedstawiciela Min. WR. i O.P.

Odezwa białoruskiej Rady Narodowej. Białoruska Rada Narodowa wydała odezwę do Białorusinów w której potępia działalność robotniczo-włościańską Hromady, która — jak pisze odezwa — zaprowadzi do zguby nieświadomych włościan białoruskich. Rada wzywa włościan do walki z „hurtkami“ których likwidacja jest konieczna dla odrodzenia moralnego i wyzwolenia ruchu białoruskiego.

Niebywały proces Dnia 26 stycznia rb. rozpocznie się we Lwowie osławiony proces przeciwko członkowi towarzystwa „Nuzy“, którzy w myśl statutu towarzystwa odpowiadają będą za niepokrycie (z powodu bankructwa) długów „Nuzy“. Do procesu zawezwano 21 tysięcy świadków.

Pociąg ostrzeliwany przez bandytów. Onegdaj rano między Piastowem a Pruszkowem pod Warszawą meznani sprawcy zasypali pociąg kulami rewolwerowymi. Pociąg osobowy nr. 21, który wychodzi z Warszawy o godzinie 10,20. Na szczęście nikt z podróżujących nie został ranny, kule wybiły tylko kilka szyb wagonu.

Zjazd geografów słowiańskich w Polsce odędzie się w końcu maja i początkach czerwca b. r. jednocześnie z międzynarodowym kongresem medycyny wojskowej. Program jego ułożono w ten sposób, że uczestnicy, którzy w liczbie kilkuset przybędą z Bułgarii, Czechosłowacji i Jugosławii, zwiedzą ważniejsze osobliwości Polski.

Komandor Bartoszewicz skazany Dnia 15 b. m. zapadł wyrok w sprawie przeciw kom. Bartoszewiczowi i towarz. o nadużycia w marynarce wojennej. Sprawa ta ciągnęła się, jak wiadomo, od 11 października ub. r. Komandor Bartoszewicz skazany został na karę ciężkiego więzienia na lat 5, ograniczenie praw, wydalenie z wojska i marynarki. Komandor Müller skazany na 3 miesiące aresztu. Komandor Zdeb i Toczyski na 2 miesiące aresztu, Komandor Murgulec, porucznik Lipiński i Kubiński na 1 miesiąc aresztu.

Niezwykłe samobójstwo w Warszawie. Przy ul. Dzikiej pozbawił się życia niejaki Wrzesiński, który od dłuższego czasu był nieuleczalnie chory. Sporządził sobie w zakładzie elektrotechnicznym w którym był zajęty, fotel elektryczny na wzór foteli stracenia zbrodniarzy w Sing Sing (Ameryka). Przed samobójstwem napisał kilka listów a jedną kartkę z napisem: wysokie napięcie 800 wolt, proszę mnie nie dotykać — przyklepił sobie na piersi. Po napisaniu tych listów odkręcił kontakt momentalnie poniósł śmierć.

Podniesienie bandery na statkach polskich Onegdaj odbyła się w Gdyni uroczystość podniesienia bandery polskiej na okrętach handlowych, zakupionych niedawno przez rząd polski we Francji. Akt podniesienia bandery odbył się na okręcie „Wilno“ w obecności ministra przemysłu i handlu, Kwiatkowskiego, któremu towarzyszyło szereg wyższych dygnitarzy.

Kronika krakowska.

Zbyttnia gorliwość organów policji. Dyrekcja policji komunikuje, że w związku z ostatnimi kradzieżami kasowymi zarządzona została przez Komendę Policji państwowej w Krakowie w nocy z dnia 9 na 20 stycznia br. obława w czasie od 1.30 do 6 godziny rano za podejrzanymi osobnikami oraz kontrola lokali odwiedzanych przez podejrzaną osobniki. Niektóre organa policji przy przeprowadzeniu powyższych czynności przekroczyły udzielone im instrukcje, skutkiem czego zaszło kilka niepożądanych incydentów. Wobec tego na polecenie wojewody wdrożono dochodzenie przeciwko winnym funkcjonariuszom policji.

Gen. Deeds w Krakowie. W Krakowie bawił angielski generał Deeds, który objeżdżał całą Polskę agitując wśród żydów za sjonizmem. W Krakowie zwiedził gen. Deeds zabytki krakowskie a saliny we Wieliczce.

RESTAURACJA

kolejowa I. i II. kl.

w Krakowie na Dworcu Głównym
otwarta przez całą noc i dzień

poleca P. T. podróżnym najlepsze i najsmaczniejsze potrawy, znane z dobroci w całej Polsce. Kuchnia pod zarządem znanego mistrza kulinarnego o sławie europejskiej. Tu można przyjemnie spędzić czas, czekając na odejście pociągów.

Szybka obsługa. Ceny bardzo niskie.

O liczne odwiedziny P. T. Publiczności uprasza
ZARZĄD.

Kino Sztuka

Harold Lloyd

w swej najlepszej kreacji pt.
Harold ma pecha

7 wielkich aktów wytwornego humoru.

Kino Reduta

„KORSARZ“

dramat morski w 10 aktach.

Kino Promień

Dziś i dni następne

„Chata za wsią“

według powieści Kraszewskiego.

Kino Wanda

„Noc zapomnienia“

komedia w 8 aktach.
Ponadto 2-aktowa komedia.

Czy wiecie że...

...W Zurichu istnieje „Klub walki z samobójstwem“, którego członkowie twierdzą, że w ciągu kilku lat ostatnich udało im się uratować życie przeszło 600 useł desperatów, w czym 200-u recydywistów, mających na sumieniu już parę zamachów samobójczych. Klub zwraca się stale do publiczności z prośbą o wskazanie adresów osób skłonnych do pozabawienia się życia. Praktyka wykazała, iż w większości wypadków przyczyną rozpaczliwego kroku są fałszywe warunki materialne; pomoc, okazana w porę, ratuje człowieka od śmierci.

—0—

...Leningrad liczy obecnie 1 600 000 mieszkańców (przed wojną 2 000 000).

—0—

...Nuty muzyczne wynalazł mnich Benedyktyn Guldo z Arezzo w r. 1022.

—0—

...Rodzina, do której należał słynny kompozytor Jan Sebastian Bach, wydała pomiędzy rokiem 1550 a 1800 dwudziestu dwóch muzyków.

—0—

...Na kilka lat przed rewolucją francuską pozbawiono urzędu pewnego księdza za to, że słowa łacińskie quisquis i quamquam wymawiał nie według postanowień Sorbony, zalecających mówić: kiskis i kamkam.

—0—

...Kucharz Ludwika XIV. Katel, popełnił samobójstwo z tego powodu, że nie udało mu się jedna z potraw i król nie tknął jej podczas kolacji.

—0—

...Sporządzony ostatnio w Ameryce olbrzymi aeroplan o sile 825 HP udźwignąć może 2000 kilogramów bomb,

—0—

...W roku 1797 zmarł w Bergen (Norwegia) niejaki Józef Surrington, mając lat 160. Najstarszy syn jego liczył 103 lata, najmłodszy 9.

—0—

...Sultan Amurat I. miał sforę, składającą się z 40 tysięcy psów myśliwskich, z których każdy nosił złotą obrożę.

—0—

...Interesujący rekord osiągnięty został na skutek konkursu, ogłoszonego przez najpoczytniejszy dziennik Quebecu (Kanada). Cztery barany sprowadzono do fabryki z odległego o 21 kilometrów od miasta — pastwiska. Zostały one bezzwłocznie t. j. o 5-ej rano ostrzyżone. Czystczenie, odtłuszczenie i czesanie wełny oraz jej farbowanie zajęło pół godziny, poczem przystąpiono natychmiast do przeobki jej na sukno. Wykończony materiał wziął krawiec i uszył garnitur, który dostarczono samolotem gubernatorowi Kanady, znajdującemu się na wystawie przemysłowej, w odległości 80 klm. od Quebecu, o go 12. 6 ej m. 45 wieczorem tego samego dnia. Takim jest tempo dzisiejszego życia.

—0—

...Znakomity fizjognomista Emil Peters w swoim ostatnim dziele zastanawia się nad

stosunkiem ucha człowieka do jego charakteru. Według niego silnie zbudowane ucho o dobrze rozwiniętej muszli mają ludzie energiczni, praktyczni. Gruba i miękka część ucha świadczy o skłonnościach do rozkoszy zmysłowych. Ucho wielkie, niezgrabne cechuje ludzi o wrodzonym braku taktu. Ucho wąskie, nieco wydłużone wskazuje na umysł ruchliwy i nieskoczny. Nieco szersze pośrodku ładnie uformowane ucho świadczy, o równym, spokojnym charakterze. Delikatny rąbek ucha mówi o subtelnej duszy. Mocno zakrąglona muszla spotyka się u ludzi niezależnych, a jeżeli brzeg jej jest zgrubiały, znać, że stanowczość przerodziła się w upór. Drobne ściśle do czaszki przylegające ucho mają ludzie wstydliwi, bojaźliwi.

—0—

...Amerykańskie towarzystwa ubezpieczeniowe przeprowadziły niedawno bardzo szerokie badanie, oparte na ścisłych cyfrowych danych statystycznych, w celu ustalenia głównych przyczyn śmiertelności ludzkiej. Pierwszym wrogiem ludzkości, jak wykazały statystyczne dane, to choroby sercowe. Drugie miejsce zajęły chroniczne choroby nerek wśród mężczyzn, a krwotok mózgowy u kobiet. Trzecia przyczyna śmiertelności mężczyzn — to krwotok mózgowy, u kobiet zaś — rak, który zajmuje dopiero czwarte miejsce w statystyce śmiertelności mężczyzn. — Natomiast czwartym śmiertelnym ciosem dla kobiet okazała się choroba nerek. Piątą bramą śmierci dla całej ludzkości były bakcyle gruźliczne. Szóste i siódme miejsce zajęły choroby płucne na tle zapalenia.

Browar Okocimski
poleca swoje wyroby:
Marcowe
Eksportowe
Porter.

Kalosze i śniegowce oraz obuwie
najlepiej naprawia
M. Opaluch, Szpitalna 10
Szkoła im. św. Tomasza.

SANATORJUM
POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA
W ZAKOPANEM
Telefony: Zarząd 2, Portjer 7.
Pod kierownictwem Dra med. Ludwika Fischera.
Otwarte cały rok dla osób wymagających leczenia wzgl. odpoczynku.
Ceny wraz opieką lekarską od 15 zł. Szczegóły w ilustrowanych prospektach, które wysyła na każde żądanie
ZARZĄD.

NOWOOTWORZONY
ZAKŁAD FRYZJERSKI
JANA WŁODARSKIEGO
w Rymanowie (w gmachu poczty)
poleca się względem Szanownej
Publiczności miasta i okolicy.

Zdolnego akwizytora do zbierania ogłoszeń za wysoką prowizją poszukuje Wyd. Hasła Narod. Zgłoszenia osobiste codziennie między godziną 5—7 wiecz.

Wincenty Jan Graff

Wytwórnia tapicerska i stolarska.

wykonuje i dostarcza meble a mianowicie: sypialnie, jadalnie, gabinety męskie, meble klubowe, salony, kompletne urządzenia dla hoteli, will i pensjonatów, urządzenia kuchenne, sklepowe, materace, naprawy i t.p. w zakres tapicerstwa i stolarstwa wchodzące

Ceny konkurencyjne, warunki dogodne.

Kraków, ulica Florjańska L. 57.

Wejście od ulicy .Pijarskiej L. 19. I. p.

Firma „P O P E D“
Józefa Wałkowińskiego
Kraków, plac Marjacki 7.

poleca po najniższych cenach:

Hamaki, siatki tenisowe, huśtawki pokojowe i ogrodowe, siatki do łóżek dziecięcych, liny do popędu maszynowego, liny budowlane, pasy kompletne, taśmy, postronki, oraz wszelkie wyroby powroźnicze.

Dla P. T. Tapicerów znaczny opust.

Zamawiania piśmienne uskutecznią się natychmiast

Bardzo zdolny, rzutny energiczny i elegancko prezentujący się długoletni restaurator, poszukuje dzierżawy lub spółki, restauracji, kawiarni, hotelu, pensjonatu, kasyna lub sokoła. Zgłoszenia: Rozwójwlec. Restauracja kolejowa. Sianki. Małopolska

KRYNICA

Sprzedam willę nie całkowicie ukończoną w której mieści się 18 pokoi. Pozatem 3 pokoje w suterynach nadające się też na kuchnię i piwnice. W całym budynku jak również w suterynach znajdują się obszerne kurytarze. Wokoło budynku balkony. Cała budowa nadaje się na pensjonat. Odległość 5 minut od dworca kolejowego. Na wzgórzu wśród pola i zieleni. Widok prawie na całą Krynica. Do sprzedania zaraz; cena przystępna.
Adres Piotr Lapka, emeryt. kolejarz. Krynica.
Bliższa wiadomość w budce kolejowej P. Cieślaka na stacji kolejowej.

Rozszerzajcie „Hasło Narodowe“!

Adres Redakcji i Administracji:

Kraków, pl. Matejki 1. 7. I. p.

Telefon nr. 4270 — Konto czek. 405.585

Oddziały: Lwów, Rozwój, Legionów 3. I. p. w podwórzu
na prawo. Poznań, Kirschkowa, Gwarna

CENY OGŁOSZEŃ: Za 1 wiersz mm. — Ogłoszenia zwykłe zł. 0.20. Nadesłane zł. 0.40. Dział ekonomiczny i komunikaty zł. 0.80. 1-sza strona i inne tekstowe zł. 0.80. Ogł. świąt. 50 procent droższe. Dla urzęd. państw. emer. robotn inwal. i posz. pracy rabat.

CENY PRENUMERATY: miesięcznie: 1.35 zł.
kwartalnie: 4.— zł.

W Ameryce prenumerata roczna 6 dolarów,
Ceny zrozumieć należy wraz z dostawą do domu.